

... על-פי הרגילות שהיתה אצל כו"כ חסידים, שהיו מחשיבים (מסבירים ומפרסמים) שיום הולדתם הוא – הפעם הראשונה שבאו לליובאוויטש אל הרבי, אצל כל רבי בזמן נשיאותו, ועד"ז בזמן נשיאותו של נשיא דורנו – אלה שבאו ל"ליובאוויטש שבליובאוויטש" של נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר ... כ"ז אלול תנש"א

"שהחיינו וקיימנו והגיענו"

בבוא אל הרבי הרי זה אצלו שבת!

ומזה מובן גם בנוגע ל"אורח" שמגיע לכאן – שאצלו הרי זה מעמד ומצב של שבת,

– אחד החסידים שהגיע אל כ"ק מו"ח אדמו"ר מלעמבערג לאטוואצק, ביקש שהרבי יאמר "חסידות". וכשאמר הרבי שזמן אמירת חסידות הוא ביום השבת, השיב החסיד, שבבוא אל הרבי הרי זה אצלו שבת. בשמעו את דבריו, קרא הרבי את חאטשע, ואמר לפניהם מאמר חסידות!

וכיון שכן, הרי במשך זמן היותו כאן, עליו לפנות ולרוקן את עצמו ולצאת מכל ההגבלות שיש לו בהיותו בביתו מצד הסביבה כו', ולדוגמא: להיותו עשיר ומכובד, א"ז מורח איד", צריך להיות לבושו באופן מסויים, ואין זה מתאים שיהי' לו עסק עם בחורי ישיבה, וכיו"ב בשאר הגבלות.

יש לייקר את הזמן שנמצאים כאן, אשר, עם היותו זמן קצר, יכולים לפעול בו יותר ממה שיכולים לפעול במשך זמן ארוך בהיותו בביתו, כיון שבהיותו כאן אינו מוגבל בכל ההגבלות שמוגבל בהיותו בביתו.

והזמן שנמצא כאן יפעל גם על משך הזמן שיחזור לביתו, שגם אז לא יהי' מושקע כו', ויהי' ניכר עליו היותו חסיד ליובאוויטש,

– ע"ד הסיפור שר' שמואל מונקעס עם קבוצה של חסידים חזרו פעם מהתוועדות (בהיותם "אויפגעלייגט"...) דרך חצירו של רבינו הזקן. קפץ ר' שמואל ונתלה על שער החצר, כשרגלו תפוסה למעלה וראשו למטה. פנו אליו חבריו החסידים ושאלוהו: שמואל, או ר' שמואל – כפי

"בשעה שמונה וחצי נכנס כ"ק אד"ש לסליחות. מראהו נורא הוד, לאחר כשלוש שנים שלא דאיתין, נסך בי רגש עז ובדכתי "שהחיינו" בשם ומלכות" (יומן מ.י. תנש"א)

גשמיות, וטראו "קונץ" שביכלתכם לעשות מזה רוחניות, כפתגם כ"ק מו"ח אדמו"ר בשם אדמו"ר הזקן שהקב"ה נותן לבני ישראל גשמיות, ובני ישראל עושים מהגשמיות רוחניות;

אמנם, כדי שתוכלו לעשות מהגשמיות רוחניות, העצה לזה, שבמשך הזמן הקצר שהנכם נמצאים כאן תתפנו לגמרי מעניינים גשמיים ותעסקו אך ורק בעניינים רוחניים, ואז, גם שבובכם לביתכם יהי' ניכר עליכם היותכם א"ז ליובאוויטשער,"

– דבר המתבטא בין השאר גם באופן ההנהגה כאשר מגיע "משולח" ... ולא עוד אלא שכאשר עובר משך זמן וה"משולח" לא הגיע, הרי הוא בעצמו שולח אחריו ומזמין אותו שיבוא, כיון שהוא (והעיררה כולה) מרגיש את עצמו מדוכדך ("פאראומערט") מרוב בדידות – ואז עושים מהגשמיות שנותן הקב"ה – רוחניות.

(ש"פ שמות ה'תשי"ג)

שנהגו לקרותו – מה פשר מעשה-קונדס זה!?! והשיב להם: בנוהג שבעולם שכאשר עוברים על יד "חייט", רואים שתלויים "מספריים", על יד "סנדלר" תלוי 'נעל', וכיו"ב. וכמו כן כשעוברים על יד חצירו של הרבי, צריכים לראות שתלוי "חסיד"...

ע"ד האמור לעיל שיום השבת פועל על כל ימות החול שגם בהם יהי' במעמד ומצב נעלה יותר.

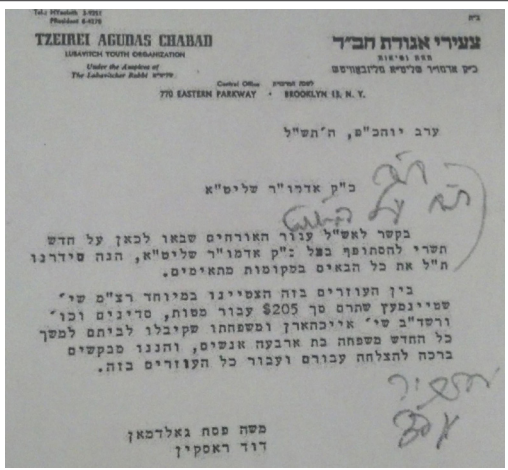
(כ"ק אדמו"ר שליט"א אמר בבת שחוק): אין כוונתי לומר מוסר, שכן, אמירת מוסר אינה דרכה של ליובאוויטש, כי, נוסף לכך שחבל על הזמן, הרי מוטב לפעול על הזולת בדרך של קירוב, ע"י טפיחה על השכם.

(כ"ק אדמו"ר שליט"א פנה לא' האורחים ואמר:)

אין הכוונה שבשובכם לביתכם אין לכם לעסוק בעניינים גשמיים. – יתן לכם השי"ת

גדולה הבטח אורחים

במענה על מכתב מערב יוה"פ ע"ד הסתדרות האורחים, השיב הרבי: ת"ח ת"ח על הבשו"ט אזכיר עה"צ

עקבתא עקבתא דמשיחא

אם ברצוננו או שלא ברצוננו, הנה אנחנו ממלאים מקומם של חסידים חב"ד בדורות שלפנינו ולפני פנינו עד הדור דיעה של חסידים כ"ק רבינו הזקן מיסד תורת חב"ד ודור אחר דור סללו בשבילנו את הדרך, ולא נשאר לנו אלא להשלים ה"פכים קטנים",

ומאידך גיסא הנה עלינו ועל דורנו מוטלת החובה לסיים את הבריורים דעקבתא דמשיחא ולהמשיך גילוי המשיח למטה מעשרה טפחים בעוה"ז הגשמי,

ואפילו בהתבוננות שעה קלה בעניינים אלו, הרי צריך לאחוז חיל ורעדה, אשר כל עניינים הנוראים האמורים בדברי רז"ל בעניינים דמשיח והגילוי שאז, ובפרט כפי המבואר בדא"ח, הנה כ"ז תלוי בעבודתנו אנו, ואח"כ"ז שפילט מען זיך... יעדערער טראכט זיך וועגען זיינע עניינים...

(מכתב ג' ניסן תשי"ב)

בלתה נפשי לחצרות ה'

מטיב את הנרות

פנינה מיוחדת מתוך ההתוועדות שהתקיימה אמש עם הרה"ח ר' אברהם שי' שטערנבערג ובשייכות לזה קטע הנחה ובו הנחות בכת"ק רבינו המתפרסם לראשונה

בהתוועדות שבת פרשת בהעלותך תנש"א האריך הרבי בביאור ההוראה מדברי רש"י "שתהא שלהבת עולה מאליה", שיש להשתדל שלא להיעזר באתערותא דלעילא כי אם שהעבודה תהיה בכח המטה דווקא.

לאחר ה'חזרה' על ההתוועדות הכניס אחד מצוות החוזרים מספר שאלות בתוכן השיחה, אך הרבי לא ענה על השאלות, והוסיף שהרי דובר בהתוועדות שתהא השלהבת עולה מאלי' דווקא - עליהם להתייגע בעצמם כדי להבין את הדברים לאשורם.

באותה התוועדות, הזכיר הרבי אודות סעודת המלווה מלכה שע"י כולל חב"ד שתתקיים במוצאי שבת. מיד במוצאי שבת, נתבקשתי ע"י אחד ממנהלי הכולל להעלות את דברי הרבי על הכתב בכדי שיוכלו לחלקם בין המשתתפים באירוע.

הייתי אז בחור צעיר בתחילת שנות העשרים. היססתי בתחילה, ולאחר הפצרות הסכמת, והוספתי שאכתוב, אבל יהיה זה "בלי אחריות כלל וכלל".

מובן שה'הנחה' שכתבתי לא היתה ערוכה כדבעי, הן תוכנית והן לשונית.

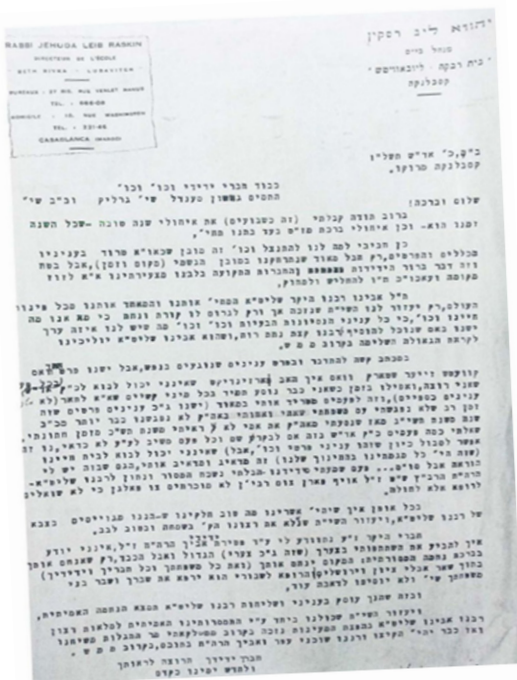
כחלק מהדו"ח שהכניסו מארגני ה"מלווה מלכה" לרבי הכניסו גם את ה'הנחה' שכתבתי, והוסיפו שהיא תחולק בין המשתתפים.

זמן קצר לאחר מכן יצאה ההנחה מוגהת ומתוקנת. הרבי תיקן בעצמו את הטעויות הלשוניות, והוסיף בתוכן כהנה וכהנה.

הלא דבר הוא! אמנם, כל תוכנה של התוועדות הייתה על דבר "עבודה בכח עצמו", אך כאשר פתחתי כחודו של מחט, כשעשיתי את מה שיכולתי, הרי שהרבי פתח לי כפתחו של אולם, ופנה מעיסוקי לתקן ולערוך את ההנחה של בחור צעיר, למען תהיה ראויה להפיצה ולחלקה.

אמנם צריכים אנו להתאמץ ולעבוד בכוחות עצמנו, אך צריכים לדעת שהרבי עומד לצידנו ועוזר ומסייע לנו על כל צעד ושעל.

- הגהת הרבי על השיחה -

במכתב מיוחד ולבני מהשליח הרב יהודא-לייב רסקין שוטח הוא את מסתר צפונותיו ואת רצונו העז לשוב לחסות בצלו של רבינו

ב"ה, כ' אד"ש תשל"ז קסבלנקה מרוקו.

כבוד חברי ידידי וכו' וכו' התמים גרשון מענדל שי' גרליק וב"ב שי'

שלום וברכה!

ברוב תודה קיבלתי (זה כשבועיים) את איחולי שנה טובה - שבכל השנה זמנו הוא - וכן איחולי ברכת מז"ט בעד בתנו תחי'.

... ת"ל אבינו רבנו היקר שליט"א המח' אותנו והמאחד אותנו מכל פינות העולם, רק יעזור לנו השי"ת שזוכה אך ורק לגרום לו קורת נוחת כי מה אנו מה חיינו וכו', כי

כל עניני הנסיונות הבעיות וכו' וכו' מה שיש לנו איזה ערך ישנו באם שנוכל להוסיף לרבנו קצת נחת רוח, ושהוא אבינו שליט"א יוליכנו לקראת הגאולה השלימה בקרוב ממש.

במכתב קשה להתדבר ובפרט ענינים שנוגעים בנפש, אבל ישנו פרט אחד וואס קוועטש זייער שטארק וואס איך האב פארזינדיקט [שמכאיב מאוד, במה חטאתי] שאיני יכול לבוא לכ"ק אד"ש בכל פעם שאני רוצה, ואפילו בזמן כשאני כבר נוסע תמיד בכל מיני קשיים שא"א לתאר [לא מטעמי ענינים כספיים], וזה לפעמים מטריד אותי במאוד (ישנו ג"כ ענינים פרטים, שזה זמן רב שלא נפגשתי עם משפחתי, שאחי ואחותי באה"ק לא נפגשנו כבר יותר מכ"ב שנה - משנת תשי"ג, מאז שנסעתי מאה"ק. את אמי לא ראיתי משנת תש"כ, מזמן חתונתי, שאלתי כמה פעמים כ"ק אד"ש בזה אם לבקר שם, וכל פעם השיב לע"ע לא כדאי. נו, זה אפשר לסבול, כיון שזהו עניני פרטי וכו', אבל) שאיני יכול לבוא לבית חיינו (שזה היה כל מגמתנו בהחינוך שלנו) זה מדאיג ומדאיב אותי, הגם שבזה יש לי הוראה אבל סו"ס... פעם שמעתי מידידנו הבלתי נשכח המסור ונתון לרבנו שליט"א - הרה"ח הרב"ץ שמתוב ז"ל אויף פארן צום רבי'ן לא מוכרחים צו פאלגן [על נסיעה לרבי לא מוכרחים לציית] כי לא שואלים לרופא אלא לחולה.

בכל אופן איך שיהיה אשרינו מה טוב חלקינו שהננו מגויסים בצבא של רבנו שליט"א, ויעזור השי"ת שנמלא את רצונו הק' בשמחה ובטוב לבב.

חברי היקר ז"ע נתוודע לי ע"ד פטירת ידידי אביך הרה"ח ז"ל, איני יודע איך להביע את השתתפותי בצערך (שזה ג"כ צערי) הגדול ואבל הכבד, רק שאנחם אותך בברכת הנחמה המסורתית. . ובזה שהנך עוסק בעניני ושליחות רבנו שליט"א תמצא הנחמה האמיתית.

ויעזור השי"ת שכולנו ביחד, ע"י התמסרותנו האמיתית למלאות רצון רבנו אבינו שליט"א בהפצת המעיינות נוכח בקרוב ממש, לקאתי מר התגלות משיחנו...

חברך ידיךך הרוצה לראותך ולחפש ימינו כקדם

תוכן שיחת כ"ק אדמ"ר שליט"א ב"ש ק"פ בהעלותך בקשר עם כולל חב"ד בנוגע להכולל ידוע מה שכתבו ע"ז רבתינו נשיאנו חלל מאדמ"ר הוקן עד לכ"ק מרח נשיא דורינו - שישנו ריבוי מכתבים וכבר נדפסו ונתפרסמו. ויה"ר שנוצח להכולל של כלל ישראל עוד אקבץ עליו לנקביו, שאו"ה"ה הכלל גדול שכולל כל הפרטים. ואשכח אחד מירשאל יחי' בבחינת כלל וזה גלגל בנערינו ובזקנינו בבנינו ובבנותינו - בפרט אלו-משמשתתפים בהכולל עליו כתב אדמ"ר הוקן באגרת הקודש שלו. ולהעיר שאגרת ז'אליא באגרת הקודש, שהגיע אלינו ונדפס כחלק תרביעי של ספר התניא ויש לקשר זה עם גאולה האמיתית והשלימה, שהיא גאולה הרביעית, נוסף על המעלה של בית המקדש השלישי, ישנו גם המעלה של גאולה הרביעית שלמות הכסא של ד' רגלים, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש.

עמו אנכי

לקראת חודש תמוז של שנת תשכ"א ארגן החסיד ר' זלמן יפה ע"ה מלונדון קבוצה גדולה של יהודים, שנסעו יחדיו בטיסת 'צ'רטר' מיוחדת אל הרבי. במהלך שהותם במחיצת הרבי רוחם התרוממה והם חשו בהתעלות מיוחדת.

לקראת נסיעתם חזרה, העניקו לר' זלמן סט ש"ס קטן כתשורה מיוחדת ואות תודה על הביקור אצל הרבי שכה החיה את רוחם ועל מאמציו הרבים. בפתח הכרך הראשון, מסכת ברכות, הוסיפו האורחים הקדשה לבבית, שנכתבה בכתב אשורי, ותחתיתה צירפו את חתימתם.

טרם נסיעתם, נכנס ר' זלמן ליחידות אצל הרבי ועמו הכרך הראשון מתוך הסט שקיבל. הוא הציג בפני הרבי את ההקדשה וביקש שיוסיף את חתימת קודשו.

הרבי אמר שלא נטל חלק בנסיעה, ועל-כן לא יחתום. ר' זלמן העיז ואמר לרבי, "ישנו פתגם אצל חסידים: כשחסיד נוסע אל הרבי, הרבי מלווה אותו!".

למשמע דבריו של ר' זלמן חייד הרבי, הוציא כלי כתיבה מן המגירה, וחתם בראש...